

נועם זיידן

יו"ל ע"י מכון 'יקרא קדישא' מורשת רבנו"ק
שכונת 'רמות דוד' קרעמשניץ - קרית גת

פרשת בשלח תשפ"א • גליון י"א

ד"ר א"ח מנחם מ"ק מרן
אדמו"ר שליט"א

נועם ויראתך

"וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה מַה תַּצַּעֲקַ אֵלַי דְּבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ. וְאַתָּה הָרַם אֶת מִטְּךָ וּנְטָה אֶת יָדְךָ עַל הַיָּם וּבִקַּעְתָּהּ וַיִּכְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּתּוּךְ הַיָּם בִּיבֹשָׁה" (ד, טו-טז)

פרשתנו כולה מתחילה ועד גמירא הוא "איין שטיק אמונה", ועיקרו כדכתיב 'וירא ישראל את היד הגדולה אשר עשה ה' במצרים. ויראו העם את ה' ויאמינו בה' ובמשה עבדו, אנו אומרים כתפילה להשי"ת, רבש"ע רחמיך רבים ה' כמשפטיך חיינו, עשית במצרים נסים ונפלאות לישראל מה הייתה התוצאה 'ויראו העם את ה' שניתוסף יראת ה' בלבכם של ישראל, ומן היראת ה' הגיעו ל'ויאמינו בה' ובמשה עבדו, אי' מהרה"ק הר"ר אלימלך מליז'ענסק זיע"א אם רוצים להמשיך ישועות לישראל, צריך מקודם להמשיך בליבם אמונה טהורה בה', וע"י אמונה אפשר להמשיך כל ההשפעות.

זקה"ק מוהר"ר מ' מקרעטשניץ זיע"א סיפר שהוא הביט והתבונן פעם ב'נעפט טאש' שהיה סוס ועגלה ובמשאו חבית גדולה של נפט, והיה נסע ממקום למקום והיה מצלצל בפעמון והמון העם יוצאים בכליהם לקנות נפט לחימום וכישול, כשהתבונן ראה אדם שמביא כלי של ליטר מקבל ליטר, או כלי של עשרים ליטר מקבל עשרים ליטר וכן עזה"ד פחות או יותר כ"א לפי הכלי שהביא, אבל האדם שיביא כלי של ליטר ויבקש יותר אפי' שבעל הנפט ירצה להשפיע לו שביכולת החבית להשפיע נפט לרוב, לא יוכל לקבל האדם יותר ממידת הכלי שהכין והביא עימו, והמשיל עובדא זו שהאמונה הוא הכלי של האדם, הקב"ה יכול להשפיע השפעות עד אין גדול אבל הכל תלוי באמונתו של האדם כגודל מידת האמונה שבו יוכל לקבל השפעות.

המשך בעמוד ב'

דברי אלקים חיים מכ"ק אדמו"ר
הקוד"ט ה'נועם ישראל' זיע"א

נועם ישראל

'בשלח פרעה את העם' דייקא ד'העם' היינו ערב רב כדאיתא בזה"ק, אך 'ישראל' הצדיקים ידעו דמאת ה' היתה זאת, והיו צדיקים לומר 'יודו לה' חסדו' שיוודו ויהללו לה' על כל החסד אשר עשה איתם שהוציאם ממצרים מעבדות לחירות, ולא די שלא הודו להקב"ה אלא עוד אמרו 'בשלח פרעה' שפרעה הוציאם ממצרים, ואדון הנביאים משה רעיא מהימנא אמר 'למה הרעתה לעם הזה ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה' (ה, כג) דכשמרע"ה בא לבשר על הגאולה התחיל קרשי השיעבוד כמ"ש 'תכבד העבודה על האנשים' (ה, ט) וכתיב 'תכן אין נתן לעבדך ולבנים אומרים לנו עשו' (ה, טז) וכתיב בתריה 'וידבר אלקים אל משה' (י, א) דיבור קשה וברש"י דיבר איתו משפט על שהקשה לדבר ולומר למה הרעתה

המשך בעמוד ב'

"וירחי בשלח ונו' ולא נחם אלקים". ירמוז הכתוב ע"ד או"ל (מגילה י:) אין וירחי אלא לשון צער, וזהו 'וירחי בשלח' שישלח ה' את כל הצער והצרות מכני ישראל, ולא נחם מלשון לא נחא ליה, כלומר לא נחא ליה להשי"ת שירודי יהיה בצער בעצבות ומרה שרורה ח"ו, אלא יהיו רמידי בשמחה וכטוב לכב מרוב כל, דאין השכינה שורה אלא מרוץ שמחה.

"ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלקים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלקים פן ינחם העם כראותם מלחמה ושבו מצרימה" (יג, יז)

באחרית הימים יוקשה מאד האמונה לישראל ויתלו נאולתם בסיבות ולא במסבב כל הסיבות האוה"ח הק' מקשה, אומרו ויהי לשון צער (מגילה י:) הלא שמחה הוא שיצאו בני ישראל מארץ מצרים ויצאו מעבדות לחירות והו"ל למיכתב והיה לשון שמחה, עוד הקשה אומרו 'בשלח פרעה' וכי פרעה שילחם מארץ מצרים, הלא ה' שילחם, והו"ל למיכתב בשלח ה'.

ונ"ל עפ"י דו"ז הרה"ק ר' מאיר מפרמישלאן זיע"א, דיהודי הצריך לרפואה מעתיד לה', ואכן 'ישלח דברו וירפאם' הקב"ה מרפא אותו, ולא די בכך אלא 'וימלט משחיתותם' הקב"ה מצילו וממלט אותו משחיתותיהם של הרופאים, אזי היה צריך להיות 'יודו לה' חסדו' שיוודה לה' על כל הנסים ונפלאות, ולבסוף 'ונפלאותיו לבני אדם' הוא תולה רפואתו שהיה רופא טוב.

וזהו 'ויהי' לשון צער שאפילו לאחד י' מכות שהביא הקב"ה על מצרים, עדיין אמרו 'בשלח פרעה' שתלו את יציאתם במצרים כפרעה ולא בהקב"ה, אך זהו

וגו', ולכאורה על מה יצא הקצף הלא זאת הוא עבודת הצדיק ללמד סגוריה על עדת צאן מרעיתו.

אלא הקב"ה דיבר משפט עם מרע"ה על אומרו 'למה הרעתה' הלא 'מפי עליון לא תצא הרעות' ודרכו של טוב להיטיב לברואיו, ומה שהקב"ה הכביד עליהם את העבודה היה לטובתם, דבאמת הגזירה היתה 'ועבדום ועינו אותם ארבע מאות שנה' וקושי השיעבוד הוריד ק"ץ שנים ולא היו במצרים אלא רד"ו שנים, ומשה רעיא מהימנא היה עליו לכאר זאת לעדת צאן מרעיתו דקושי השיעבוד מוריד מזמן השיעבוד, נמצא דהכברת העבודה לטובתן של ישראל היה, מלה"ד לא' שחלה ל"ע ובא לו אצל הרופא, והרופא אמר לו שעליו לעבוד ניתוח קשה ומסוכך, ויען החולה אדוני הרופא כאני אליך להירפא ולא להינזק, וכל בר דעת מבין שהניתוח אינו נזק אלא טובה דזהו תהליך של הרפואה, כמו כן גאולת מצרים היה צ"ל בהכרח ע"י קושי השיעבוד דזה הוריד מזמן.

ועל פי זה מתורץ הקושיא מדוע אחר עשר מכות 'יידרפו מצרים אחריהם' (ד. ט) אם הקב"ה כבר הוציאם ממצרים מעבדות לחירות מאי טעמא לא גאלם גאולה שלימה.

אך הענין הוא דאח"ל על ידי האמונה נגאלו אבותינו ממצרים ועל ידי אמונה עתידין להיגאל, אך לא היה להם כיטחון גמור בה' דתלו את ישועתם בסיבה 'בשלח פרעה' שפרעה הוציאם ממצרים מעבדות לחירות ולא תלו את ישועתם במסבכ כל הסיבות וזה גרם להם שייארך גאולתם ולא יזכו לגאולה השלימה תיכף, וכן יהיה בגאולה העתידה שיהיה ניסיונות לתלות ישועתם בסיבות ולא במסבכ הסיבות, ובזכות שיתלו את ישועתן במסבכ הסיבות ולא בסיבות נזכה לגאולה השלימה במהרה כימינו וזהו 'הן גאלתי אתכם אחרית' היינו גאולה העתידה 'בראשית' כשם שהיה בגאולת מצרים אכ"ד.

'ולא נחם אלקים דרך ארץ פלישתים כי קרוב הוא כי אמר אלקים פן ינחם העם בראותם מלחמה ושבו מצרימה' משמע

איתא מזקה"ק הדגל מחנה אפרים זיע"א (פרשת וישלח ד"ה עור י"ל כי במקלי) **שזקה"ק הבעש"ט זיע"א** עבר פעם את נהר הנעסטר בלי שום שם, אלא הניח את חגורו ועבר עליו, ואמר שהוא עבר את הנהר ע"י אמונה גדולה שיש בכוח ה' להעבירו על הנהר גם כך, צריכים מאוד להתחזק באמונה, וזה עבודה קשה וצריך להתמיד בעבודה זו.

אאמו"ר זיע"א הכ"מ פירש הכתוב 'יהי בשלח פרעה את העם', ע"ד שפי' דו"ז הרה"ק ר' מאיר מפרמישלאן זיע"א, דיהודי הצריך לרפואה מעתיד לה', ואכן 'ישלח דברו וירפאם' הקב"ה מרפא אותן, ולא די בכך אלא 'וימלט משחיתותם' הקב"ה מצילו וממלט אותן משחיתותיהם של הרופאים, אזי היה צריך להיות 'יודו לה' חסדו' שיודה לה' על כל הנסים ונפלאות, ולכסוף 'ונפלאותיו לכני אדם' הוא תולה רפואתו שהיה רופא טוב.

עזה"ד פי' אאמו"ר זיע"א 'יהי בשלח' הלא יהיה הוי לשון צער, והלא שמחה גדולה שסו"ס יצאו בני ישראל ממצרים והו"ל למיכתב והיה לשון שמחה, אלא שהקב"ה עשה נסים ונפלאות היכה את מצרים בעשר מכות והוציאם ממצרים, היה צריך להיות 'יודו לה' חסדו', לכסוף אמרו 'בשלח פרעה את העם' שפרעה שילחם ממצרים ותלו בו, וזהו הצער דישראל היו צריכים להכיר שהכל מאתו ית'.

אי' באוה"ח הק' עה"כ זיאמר ה' אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו, ואתה הרם את מטך ונטה את ירך על הים ובקעהו, ומקשה מהו 'מה תצעק אלי' אלא למי יצעק משה אם לא אל ה', ועוד מהו 'דבר אל בני ישראל ויסעו', להיכן יסעו הלא הים לפניהם הורודף אחריהם וחיות מן הצד.

ומתורץ דכשכלל ישראל עמדו כים היתה מידת הדין מתוחה עליהם, כדאיתא שאמרו מלאכי השרת הללו עובדי ע"ז והללו הקב"ה היה חפץ להצילם, אמר הקב"ה למשה 'מה תצעק אלי' אני רוצה להצילם אבל מידת הדין עומדת לנגדי, לכן עצתי 'דבר אל בני ישראל ויסעו' שיתחזקו באמונה ויכנסו למים ואז ע"י האמונה יעשה להם הנס, וע"י כוח האמונה של כלל ישראל יגברו הרחמים על הדין ואז 'הרם את מטך' וגו' ויבקע הים, ע"י כוח האמונה, וכן היה שנחשון בן עמינדב נכנס למים ואז נבקע הים.

שמעתי מאאמו"ר זיע"א בחדשיו האחרונים בשכבו בכייה"ח שהצרה של המחלה הידועה ה"י

הוא שזה מחליש את האדם מהאמונה וחושב שעולמו חשך ונעצר בעדו, הלא האדם צריך להאמין באנכי ה' אלוהיך' שהוא ברא שמים וארץ והכל מאתו ית'.

איתא מהרה"ק מבארדיטשוב זיע"א בפרשתן (ד"ה או יבאר נודא תהילת עושה פלא) עה"כ **נורא תהלות עושה פלא'** דאיך שייך לומר 'נסים' על מעשה ה', הלא הוא ברא העולם ועושה כל מה שכרצונו 'אתה מושל בכל ובידך כוח וגבורה וידך לחזק ולגדל לכל וכו' אתה עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם, הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כולם', וכשהאדם מאמין בה' שהכל מאתו ית' רואה שמעשי ה' אינם בגדר נס ויושפע לו השפעות לרוב ע"י כוח האמונה 'אני מאמין באמונה שלימה שהבורא ית"ש הוא בורא ומנהיג לכל הברואים והוא לבדו עושה ועושה ויעשה לכל המעשים'.

ועי"ז נ"ל לפרש הכתוב הנ"ל 'זיאמר ה' אל משה מה תצעק אלי' אני מוכן להושיע את ישראל ולהשפיע להם כל טוב, אלא החיסרון הוא שאין אמונה, 'דבר אל בני ישראל ויסעו' שימשיכו בדרךם באמונה ואני יעשה להם נסים, וכי יאמר האדם מי אנכי שאזכה להתפלל לה', היש צורך לה' בתפילתי ולמה אזכה שיעשה לי גם הלא אין אני שווה כלום, אין זה אלא ענווה פסולה, וזהו שאמר ה' 'הרם את מטך' מטה רומז לענווה שהאדם מטה עצמו, לזה אמר ה' 'אתה הרם את מטך' היינו הרם את שפלותך ואל תאמר מה אני, אלא 'ונטה את ירך' הטח את ירך בתפילה לק-ל חי, ואז 'ובקעהו' הקב"ה יעזור לך אפי' נס שהוא כקריעת ים סוף, העיקר 'ויבואו בני ישראל בתוך הים כיבשה' שיהיו איתנים באמונה אפי' שהאדם נמצא 'בתוך הים' בעת צרה, שילך באמונתו 'כיבשה' כיבשה יצוקה מבלי ספיקות ועי"ז ייעשו לו נסים ונפלאות וכוודאי ישלח לו ה' ישועה ברפואה ובפרנסה ובכל הנצרך.

♦ ♦ ♦

עוד נ"ל עפ"י דאי' במדרש שאמרו המצרים שכל כוחו של משה זה המטה שבידו וככוח עשה כל המכות והאותות, ואם יקחו המטה מידו יאבד כוחו, לזה כשכא עת קריעת ים סוף אמר הקב"ה למשה 'הרם את מטך' תזרוק את המטה שלא יאמרו שהמטה בקע את הים, ע"כ.

ונ"ל מהו ענין המטה, הלא המטה לא עשה את כל הנסים האלו אלא המטה היה בחי' סיכה שתלה

יקשה את עול הגלות לקרב את קץ הגאולה ויוקשה בעיניכם 'למה הרעתה לעם הזה' אזי תתחזקו באמונה פשוטה בה' ובצדיקים, כמאמר נחום איש גם זו (תענית כא) 'גם זו לטובה' כלומר גם מה שנראה בעיניכם רע גמור תדעו שבאמת לאמיתה כולו טוב אלא שזה מופלא ומכוסה מעינינו ותקבלו היסורים באהבה, דרך אזי יסורים מכפרים (ע"י ברכות ה) ואל תתעצמו על מידותיו של הקב"ה ח"ו, וביותר תזהרו שלא לתלות את הישועה בסיבה אלא במסבב כל הסיבות ואם ח"ו תתלו את הישועה בסיבה זה יכול לגרום לכם אריכות הגלות ח"ו.

וכאן הבן שואל האידך מגיעים לאמונה פשוטה בכורא ית', ות' ע"י אמונת צדיקים מגיעים לאמונה בה', כמו שדרשו רז"ל (ספרי ס"פ עקב) עה"פ "ולדבקה בו" וכי אפשר לו לאדם לידבק בשכינה והלא אש אוכלה היא וכו' אלא הדבק בת"ה, ולכאורה קשה להספרי מוציא את הפסוק ממשוטו דהא כתיב בו, והיה ס"ד לומר בו ולא בת"ה אלא אך בו יתברך, אלא דרשת הספרי הוא דכאמת קשה האידך קרוץ מחומר ידבק ביוצרו וכוראו, ע"כ תירץ הספרי הדבק בת"ה דע"י הדבקות בת"ה יגיע לדבקות בו יתברך, וזהו 'ויאמינו בה' ע"י מה מגיע לאמונה בה', 'ובמשה עבדו' ע"י אמונה בצדיקים.

♦ ♦ ♦

או יאמר 'ויאמינו בה' וגו' המחשב עם נפשו ורוצה לדעת על האמת כמה היא מידת אמונתו בה' המשקל הנכון לזה הוא התנהגותו עם רבו, כלומר כפי המידה שהוא מאמין ברבו כן באותו המידה הוא מאמין בחיי החיים, ואם הוא כנוע לרבו, אות וסימן שהוא נכנע למי שאמר והיה העולם, ואין נפק"מ אם רבו הוא צדיק אמת או לא, אם בעיניו הוא צדיק עליו להאמין בו ולהיכנע אליו, הנניה מישאל ועזריה נכנסו לכבשן האש למען כבוד שמו יתברך וכדורות הללו אין לנו הכניעה ולו הזעירה ביותר מתלמיד לרבו, וזהו 'ויאמינו בה' אמונתו בה' הוא כפי 'ובמשה עבדו' אשר הוא מאמין ברבו.

♦ ♦ ♦

דהקב"ה התיירא 'פן ינחם העם' וכו' וכי אית יראה קמיה קוב"ה, גם קשה האידך קס"ד שבני ישראל יתנו לב לשוב מצרימה וכי כל כך טוב היה להם שם ששיבו מצרימה, מהכא חזינו גודל כוחו של היצה"ר שמשמא עיניו וליבו של אדם לעבור על רצון יוצר וכוראו אע"פ שזהו לרעתו דכמצרים צעקו מפני נוגשיו וכמדבר רצו לשוב מצרימה.

וג"ל עפי"ד כ"ק אאמו"ר הרה"ק זיע"א עה"כ "אתה' אלוקיך תירא" דאיתא דהקב"ה מקיים את כל התורה כולה, אם כן קשה האידך מקיים מצות יראה וכי אית יראה קמיה קוב"ה, ותירץ דהקב"ה מפחד ומתיירא פן ישל האדם באיזה נדנדו חטא קל, וזהו נ"ל 'כי קרוב הוא' היצה"ר להכשיל את האדם לעבור על רצון הכורא יתברך, 'כי אמר אלקים' דהקב"ה מתיירא 'פן ינחם העם בראותם מלחמה' היינו מלחמת היצר, 'ושבו מצרימה' שיפלו בחטא.

וכשהיצה"ר רוצה להפיל אדם מעבודת הכורא יתברך אזי הדבר הראשון הוא מטיל ספיקות בלבו על רבו, וכזה השיא היצר את לב העם לשוב מצרימה דהטיל ספיקות ברכם על מרע"ה למה בחינם הוא מסוככם כמדבר.

ובזה יש לנערץ תחילת הפרשה בסופה דהתם כתיב פרשת מחיית עמלק וכל כוחו דעמלק הוא 'אשר קרך בדרך' לקרר את האדם מהאמונה ברבו כנ"ל, וגם לקרר את האדם מדרכי אבותיו כאומרו אל לכו לשנות מדרכי אבות כגון לבוש וכדומה, וכי זהו עכירה, והיכן כתוב זאת בתורה, וכך מביא את האדם לעבור על כל התורה וכל המשנה ידו על התחנותה ותוצאותיו מי ישודנו, וזהו כיאור אח"ל (קידושין ב) 'יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום ואלמלא הקב"ה עזרו לא היה יכול לו', 'בכל יום' הכוונה בכל מצב, הן כשבני ישראל עבדו במצרים עבודת פרך 'ולא שמעו אל משה מקוצר רוח ומעבודה קשה' והן כשנגאלו ממצרים ותלו ישועתן בסיבה, 'ויהי בשלח פרעה את העם' ע"ד 'וישמן ישודן ויבעט'.

וזהו אשר יקרה באחרית הימים שהקב"ה

בו הקב"ה שעל ידו ייעשו כל הנסים במצרים, כדאי' במדרש שתלו המצרים כל האותות כסיבת המטה, וזהו אפש"ל דאנשים תולים הרבה מהקורות להם בסיבות ואומרים אולי הייתי צריך לילך לדופא זה ולא למשנהו, או לשדכן הזה שהוא מוצלח יותר וכודאי היה מוציא השידוך לפועל, או חנות זה ואוטובוס זה וכדו', אומר הכתוב 'עתה הרם את מטך' השלך מעמך את כל הסיבות, 'ונטה את ידך' לה' ית' באמונה לה' שהוא עילת כל העילות וסיבת כל הסיבות, יהודים מתרוצצים שבורים כחרס הנשבר ומשוועים להיוושע כשירדך או ברפואה וכדו', ומחשבתם שקוע בדברי הרופאים זה אומר בכך זה אומר בכך, ומחשבים תמיד כדעתם סיבות מסיבות שונות, נתחזק כולנו יחד 'ויאמינו בה' ובמשה עבדו, 'הרם את מטך' נשלך מאיתנו את כל הסיבות ונתלה בטחוננו בסיבת כל הסיבות שרק בידו לעזור 'ואשר לו הכח והממשלה בעליונים ובתחתונים לעשות בהם כרצונו'.

זקה"ק מזהרא"ז מקרעטשניף זיע"א אמר שכל הברכות והישועות טמונים בפרשת בשלח 'התייצבו וראו את ישועת ה' אשר יעשה לכם היום', זיווגים והוא כולל גם זש"ק דאמרינן 'קשין זיווגו של אדם כקריעת ים סוף', רפואה כתיב 'כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשום עליך', פרנסה כתיב 'הנני ממטיר לכם לחם מן השמים', ואאמו"ר זיע"א הוסיף דאף להיוושע מן היצר הרע רמוז בפרשתו הוא מלחמת עמלק.

מבקשים מה' שהקב"ה ימשיך עלינו רחמים וחסדים גדולים ומרובים, הלוא אצל הקב"ה אין דרך הטבע ואין סיבה, ומי שצריך להיוושע בזיווגים יושע, ושכלל ישראל לא יחלו כלל 'כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשום עליך', ואם חלילה חלה יהודי אזי 'אני ה' רופאך' שישלח לו ה' רפואה שלימה, וכן יושע ה' כל הנצרך כפרנסה, כדאי' מהר"ר אלימלך זיע"א שיהודים צריכים לפרנסה רק למצוות ה', ואם אין להם אזי מתקשים לעבוד את ה' מרוב שראשו משועבד, והעיקר שיהא שמו של ה' שלם וכסאו שלם עד שימחה שמו של עמלק, ויתגדל ויתקדש שמייה רבה, עד כי מחה אמתה את זכר עמלק, והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד.

♦ ♦ ♦

(שה"ט בשלח תש"פ)

"ויאמינו בה' ובמשה עבדו"

הסיפור להלן סופר ע"י ידידנו הר"ד משה ברוך טנגבוים הי"ו ואומת ע"י בעל המעשה שאף הוא הידבה לחסות בצילו של רביה"ק זיע"א ולבקשתו טושטשו פרטי בעלי המעשה

נמצאת, 'אל תדאג' השיבה האחות 'אף אחד לא לקח את הבת שלכם', האחות גילתה אכפתיות ואמרה 'אני מיד מבררת'.

היא מרימה את השפופרת ומבררת אצל האחות הראשית, האחות אומרת לה אני מעבירה אותך ל'רופא משמרת' במחלקת 'ילודים', יעקב עומד בפנים מבוהלות כוסס את ציפורניו בעצבנות, הוא אינו שומע מה שהאחות שומעת מעבר לקו, אבל את השאלות של האחות שהוא כן שומע מספיקות בשביל להכניס אותו ללחץ אטומי, כמו- 'למה?' 'לשלוח לשם את האבא?' 'מה לומר לו?' וכו'.

הוא מחכה שתגמור כבר את השיחה, סוף סוף היא מניחה את השפופרת ואומרת לו 'תשמע אבא! קודם כל אין מקום לדאגה' המשפט הזה בלבד די בשביל לעורר בו דאגה גדולה, האחות ממשיכה 'התינוקת שלכם במחלקת טיפול נמרץ יילודים', 'למה?' זעק יעקב כמעט מתעלף, 'תראה' ממשיכה האחות 'הרבה תינוקות שנולדים לוקחים אותם לבדיקות במחלקת טיפול נמרץ שהינו הפגיה לצורך בדיקות ע"י רופא ועפ"י רוב לאחר כמה שעות מועברים לתינוקיה עם קבלת תוצאות הבדיקות, אני ממליצה לך לחכות קצת בחדר ועוד מעט ייגשו אליכם לשתף אתכם בתוצאות'.

הוא מרגיש שראשו סחרחר עליו הוא עולה חזרה למעלה ומשתף את זוגתו שגם נכנסה ללחץ, היא הרימה מיד טלפון לאמא לה וסיפרה לה הכל, האמא הרגיעה אותה 'זה באמת קורה הרבה ואין מקום לדאגה, בוודאי בעוד זמן מועט יבואו לעדכן אתכם בתוצאות הבדיקות שייצאו תקינות', כך קיוו וציפו לבשורה.

הזמן חולף עוד מעט והנה נכנסת אחות לחדרם, ליבם החסיר פעימה אבל שמחה היתה מהולה בליבם בתקווה שבוודאי באה לבשר להם שהבדיקות תקינות ובתם הועברה לתינוקיה, 'אתם מוזמנים שניכם לחדר הרופא ליד הפגיה' אמרה להם האחות, הם הלכו בחשש קל אבל בתקווה לבשורות טובות.

הם נכנסים לחדר הרופא, הרופא מורה להם לשבת ומציע כוס שתיה, הם מסרבים בנימוס רק מצפים לשמוע כבר מה קורה עם בתם, 'תראו' פותח הרופא, 'לאחר בדיקות מעמיקות התגלתה אצל בתכם מום

קריאות 'מזל טוב' נשמעו מכל עבר בכל מסדרונות מחלקת חדרי לידה בביה"ח, 'עוד חוליה נוספה לשרשרת משפחתך' אמרו לו 'נולדה לך בת בשעטומ"צ', יעקב האבא המרוגש חלק את רגשותיו עם ההורים ושאר בני המשפחה שאיחלו ברכות חמות והתרגשו אתו יחד בשמחה הגדולה, אח"כ נכנס לזוגתו היולדת הטרייה לשמוח יחד בשמחתם הגדולה, 'אין זו ילד ראשון אצלינו' אומר לה בהתרגשות 'אבל כל לידה ואתו תינוק חדש למשפחה זאת התרגשות גדולה'.

יעקב דיגל בהתרגשות על המסדרונות אל עבר הקבלה להוצאת מדבקות ושאר מסמכים, צמיד וורוד הוצמד סביב ידו על ידיה ויכל להיכנס לתינוקיה לראות את בתו הרכה.

אח"כ המשיך איתה יחד לחדר התאוששות ולאחר כמה שעות הועלו לחדר מסודר במחלקת יולדות, לאחר זמן מה מציעה זוגתו 'אולי תלך לתינוקיה ותביא הנה את בתנו שבקושי ראינו, וכנראה גם צריך להאכיל אותה', בוודאי בשמחה השיב, חיש מהר ניגש הוא לתינוקיה מושיט את זרועו לשומר בפתח ומראה לו את הצמיד, הדלת נפתחת בפניו הוא ניגש לדלפק האחיות ושואל 'איפה התינוקות של רובינשטיין', האחות האדיבה מקלידה את השם על המקלדת ומעיינת במסך ומשיבה 'אין לנו תינוקת בשם הזה', יעקב נהיה מבוהל 'מה זאת אומרת?!' 'לפני כמה זמן היא נולדה' שואלת האחות, 'כבר עברו כמה שעות טובות מהלידה' השיב לה, השיבה האחות 'יכול להיות שעדיין לא העלו אותה מלמטה, לפעמים כשיש עומס זה לוקח זמן, לך ותבדוק למטה בתינוקיה שע"י חדרי הלידה, אל תדאג! הכל בסדר, הכל תחת פיקוח ושיהיה במזל טוב', תודה השיב בנימוס וחיש נכנס למעלית וירד לקומת חדרי לידה.

הוא ניגש לדלפק האחיות ומבקש לראות את בתו הנולדה לו, והסבר למה עדיין לא העלו אותה לתינוקיה, האחות מקלידה פרטים למחשב ושואלת 'מי שלח אותך לכאן', 'האחות בתינוקיה' השיב, 'זה לא יכול להיות' אומרת האחות 'כבר העלו אותה מזמן למעלה', כאן כבר החל ליבו להאיץ את דפיקות הלב, הוא נהיה מבוהל 'מה זאת אומרת?!' שאל בקול ספק בשאגה 'אמרו לי למעלה שהיא לא

"אילן אילן כמה אברכך, אם א"ל שיהיה פירותיך מתוקים, הרי פירותיך מתוקים, שיהא צילך נאה הרי צילך נאה, שתהא אמת המים עוברת תחתך, אלא יה"ר שכל נטיעות שנוטעים ממך יהיו כמותך" (תענית ה.)

נל"פ אילן בגמטריא צ"א כמנין כ' השמות הקדושים הוי"ה אדנ"י, והו' 'אילן אילן כמה אברכך', מה נברך לה' אלוקינו, ומנין שמכרכים את ה', דאדו"ל (סרכת ז.) ר' ישמעאל בן אלישע פעם אחת נכנסתי להקטיר קטורת לפני ולפנים, וראה ככיכול את הכורא כ"ה, א"ל הקב"ה 'ישמעאל בני ברכני', מכאן שמכרכין את ה', ומהו הכרכה שמכרכין את ה' 'שכל נטיעות שנוטעים ממך', דהנה הנשמה היא נטיעה ככיכול מאתו יתברך, דנשמה הוא חלק אלוקי ממעל, 'יהיו כמותך' היינו שכל הנטיעות כל עם ישראל, ידמו ליוצרים ובוראים, ע"י שילכו בדרכיו, ויתרכו במידותיו יתברך.

או יאמר אילן רומז לצדיק ע"ד רש"י בפסוק 'היש בה עץ אם אין' (במדבר יג. כ) 'היש בהם אדם כשר שיגן עליהם בזכותו', זקה"ק הרבי ר' מרדכי מנדבורנא זיע"א אמר דזהו דווקא אם צדיק הוא בכחינת 'אין' דהיינו אם יש בו את מדת השפלות אזי יכול להגן על עם ישראל, איתא ברש"י ריש פר' נח עיקר תולדותיהם של צדיקים מעשיהם הטובים ויל"פ הצדיק מה הם מעשיהם הטובים של צדיקים תולדותיהם שעוסקים בחינוך ילדיהם שיהיו תולדותיהם כיוצ"ב שיהיו ת"ח צדיקים ועובדי ה'.

וזהו 'אילן כמה אברכך', מה נברך את הצדיק אם תודה הרי תודה ואם עבודה הרי עבודה אלא הכרכה היא 'שכל נטיעות שנוטעים ממך' היינו בניו 'יהיו כמותך' שאף הם יהיו ת"ח צדיקים ועובדי ה', ויהיו תולדותיהם כיוצ"ב, שזהו עיקר עבודת הצדיק לחנך את בניו שישמרו את דרך ה', כמ"ש 'כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך ה'.

(רביה"ק הנועם ישראל זיע"א)

בלב', ההורים איבדו את נשימתם הם ראו את הכל מסתובב וכמו העולם מתהפך עליהם, הרופא המשיך 'אכן זה לא משהו קל, אבל אפשר לחיות עם זה לאורך שנים ע"י טיפול טוב, כעת כשהיא קטנה כ"כ א"א לעשות כלום, אבל כשתגדל קצת בערך כשתגיע לגיל שנה היא תצטרך לעבור איזהו טיפול מסובך, אבל עדיין כיון שהיא קטנה רק לאחר שתגדל בעוד כמה שנים והלב שלה יתבגר ויתחזק יותר תצטרך לעבור ניתוח לב פתוח' ההורים פרצו בבכי מטלטל, איך נפל עליהם עכשיו דבר כזה, אין להם פה לשאול, אין להם מילים, מלבד 'בבות, הרופא המשיך 'אתם תמשיכו בביקורים אצל הרופא משפחה ותיוועצו במומחים בקהילה שלכם או כל רופא אחר על אופן ומיקום הטיפול, עפ"י רוב טיפולים מסובכים מסגנון זה נעשים בחו"ל, ואני מאחל לכם מכל הלב רפואה שלימה ושיהיה רק במזל טוב' חתם הרופא.

הזוג לא יכלו לקום על רגליהם ולצאת מהחדר, בן כמה שעות נהפך מחולם לאבל, במילים מעודדות בכמה שאפשר ליווה אותם הרופא אל עבר הפגיה בכדי שיראו את בתם, כשהם הגיעו לעריסתה שוב פרצו בבכי מחודש בראותם את בתם מחוברת למכשירים כשצג המדדים התולה מעליה מראה כל הזמן את מד דופק הלב שלה. לאחר כמה דקות שבו לחדרם ובקול בכי בישרו להורים על הבשורה.

ההורים אף הם בכו עימם וניסו לעודד אותם בכמה שאפשר. המשפחה כולה נכנסה להלם כששמעו את הבשורה, מתנות מיוחדות הובאו ליולדת ע"י המשפחה בכדי לשמח את ליבה, אבל מבלי הצלחה, כשהיא יודעת שהבגדים היפים לא ירפאו את ליבה של בתם. תפילות רבות נשפכו ע"י כולם לה' במרומים.

בשבת בשמחת ה'קידושא רבה' ניסה יעקב להסתיר את עצבותו ולהראות פנים שמחות לכל האורחים שבאו לחלוק עמו בשמחתו.

לאחר כמה שבועות החלו להיפגש עם עסקני רפואה וכולם פה אחד המליצו על בית חולים באמריקה הרחוקה המתמחה בטיפול שתצטרך לעבור בהגיעה לגיל שנה, ולכשתעבור זאת בשלום ימשיכו לדבר על הניתוח הקשה יותר לכשתגדל עוד.

ככל שעברו החודשים החלו הזוג יותר ויותר להבין את המצב הלא פשוט בכלל, והחלו להתארגן לצורך הטיסה לחו"ל, מסמכים ע"ג מסמכים היו צריכים למלאות, התרוצצויות אצל רופאים תחת מעקב צמוד, סידור חלוקת הילדים הגדולים בזמן שהותם בחו"ל, וכל זה בנוסף לעול הכספי שגם היה כאב ראש לא קטן להשיג את הסכום הדרוש לטיסות, לטיפול, לאירוח בחו"ל, נסיעות וכו'.

הטיסה נקבעה ליום שלישי בשעה 8:00 בבוקר.

יום שני בערב לילה לפני הטיסה מקבל ר' פנחס אביו של יעקב טלפון מידידו הטוב הר"ר משה ברוך

טננבוים ה"ו חסיד מקושר לרביה"ק ה'נועם ישראל' זיע"א ואומר לו, 'שלום פנחס! לרבי יש היום שמחה משפחתית כאן בבני ברק והרבי הגיע כעת לביתי לאחר שהסתיימה החופה, עוד מעט הרבי חוזר לחתונה, אני ממליץ שתסור מיד לביתי ותנצל את ההזדמנות ותזכיר בפני הרבי את הבת של בנך יעקב לרפואה שלימה'.

פנחס שמח מאד על ההזדמנות שנקרתה לפניו שעות בודדות לפני טיסת בנו לחו"ל וסר מיד לבית ידידו, הוא נכנס לקודש פנימה הגיש קוויטל לרבי והחל לגולל את כל הסיפור עם פרטי המצב לאשורו, 'צריך רחמים גדולים שתעבור את הטיפול הזה בהצלחה' אמר בכאב 'וזה רק הקדמה, כי בעוד שנים ספורות תצטרך לעבור ניתוח לב פתוח קשה מאד וצריך ניסים גדולים שתעבור זאת בשלום ותהיה ילדה בריאה ותוכל לנהל חיים תקינים בעז"ה'.

הרבי קיבל אותו במאור פנים, והשתתף בצער ושמע ברוב קשב לקול בכיו וכאב את מכאובו, לפתע פתח ואמר '**אספר לך סיפור**':

היה זה **בשנת תשכ"ז** לאחר שנפתחו הגבולות והחלו להפעיל טיסות לרומניה, **אבי הק' זיע"א** (מוהרד"ם מקרעטשניף) עז חשקו לכונן את קברי אבותיו הק' ברומניה, ואכן טס בטיסה לבוקרשט שברומניה, מבוקרשט היו צריכים לנסוע ברכבת עד לסיגעט נסיעה שארכה יום שלם, ברכבת היה גוי שעבד ברכבת וראה את הדרת פניו של אבי ושמע שזה 'רבי גדול', הוא גילה אדיבות גדולה ודאג לכן שיהיה לאבי קרון שלם ועשה הרבה למענו ולכבודו, הרה"ח ר' **אריה פיינשטיין ז"ל** ממקורביו הגדולים של אבי הצטרף אף הוא לנסיעה והודה לגוי מאד ותוך כדי נסיעה סיפר לו במקצת מי הוא הרבי הגדול הזה.

תוך כדי שיחה גילה הגוי לר' אריה ואמר לו 'בעוד כמה שבועות יש לי משפט גדול על סכסוך עם חבר, מדובר על תביעה בסדר גודל מאד וממש לא משתלם להיות בצד המפסיד, אולי תואיל נא לבקש מאת הרבי שיברך אותי שאצליח במשפט ואצא זכאי', 'תראה' הציע לו ר' אריה 'הרבי מקבל את כל אחד בסבר פנים יפות אפילו כאלה שאינם שייכים לעם היהודי, ובפרט לאחר שהיטבת כ"כ לרבי יש לו בוודאי הכרת הטוב כלפיך, לכן עצתי שתיכנס אתה לרבי ותשיח לו את דבר המשפט ובקש שיברך אותך שתצא זכאי'.

ממשיך הרבי בסיפור: הגוי ניגש יחד עם ר' אריה לאבי הק' ושח לו את כל דבר המשפט, אבי הודה לו מאד על השירות המיוחד שהעניק לו ברכבת ובירך אותו שבוודאי ייצא זכאי וינצח מול עמיתו.

בלב שמח יצא הגוי את הקרון ולפתע מפנה הוא את דברו לר' אריה 'שאלה לי אליך' אומר לו 'קודם כל מנין לו לרבי שהוא ייצא זכאי, ועוד שאלה מנין לו לרבי שאני הוא זה שצודק אולי עמיתי הצדק דווקא עימו', 'שאלה טובה שאלת' אמר לו ר' אריה 'תיכנס שוב לרבי ושאל בפניו את השאלות'.

הוא נכנס שוב לאבי ושאל אותו את השאלות האלו, השיב לו אבי: '**אם הקב"ה זימן אותך בדיוק שתיטיב עמי כ"כ כאן ברכבת ושתבקש את ברכתך, אתה הוא מן השמים שאכן הצדק עמך ואתה הוא שתצא זכאי במשפט, לכן אמרתי לך בוודאות כזאת שתצא זכאי**' התשובה מצאה חן בעיני הגוי, מיותר לציין שאכן כן היה.

הפטיר הרבי לפנחס: '**אם הקב"ה זימן בדיוק שאני יגיע לר' משה ברוך ואתה תבוא להזכיר את נכדתך לילה לפני טיסתם לטיפול אותה הוא שישועתם עומדת להם, ובוודאי שיהיה לה רפואה שלימה ואולי כעת יצטרכו לעשות לה משהו קטן ובוזה תסיים את הכל בעזרת השם**' וברכו ברכות לרוב.

מחזק ומעודד יצא פנחס מהרבי וסיפר את הכל לבנו, למחרת המריאו הזוג עם הפעוטה, לאחר יום הגיעו לביה"ח לטיפול, שם הבהיר להם הרופא את דרך הטיפול והסיכונים שבהם, כשבליית ברירה צריכים הם לחתום על אישור לטיפול.

הרופא הודיע להם שלפני התחלת הטיפול הם עושים שוב את הבדיקות שנעשו קודם לכן בארץ לאשר שאכן הם הנתונים, הם לקחו ספרי תהלים בידיהם והחלו בתפילה מעומק הלב להצלחת הטיפול.

מה שקרה בדקות אח"כ אי אפשר לתאר, הרופא יוצא אליהם מהבדיקות ואומר להם תראו יש בעיה כעת לעשות את הטיפול' הם נהיו מבוהלים לגמרי 'היתכן שיש החמרה במצב?!

הרופא ממשיך 'אתם תצטרכו לבוא מחר שוב לבדיקות חוזרות, מכיון שראינו שהמצב הרבה יותר טוב, וכנראה אין צורך בטיפול הסבוך אלא במשהו קטן וקל בהרבה', הזוג לא ידע את נפשם מרוב שמחה כשקיבלו את הבשורה.

למחרת חזרו לבדיקות ואכן אישר הרופא שכעת ייעשה טיפול קטן לא כפי שתוכנן ונראה מה יהיו התוצאות אח"כ, הטיפול הוכתר בהצלחה מרובה, הרופא יוצא אליהם ואומר להם 'מה שקרה פה איתכם עוד לא קרה לנו אף פעם, שהכל ישתנה כ"כ למצב טוב, זהו ממש נס רפואי', הרופא ממשיך 'נראה בעוד כמה ימי אישפוז מה מצבה אבל נראה שלא יהיה צורך בניתוח הקשה שהיתה אמורה לעבור בעוד כמה שנים' הזוג הודה לה' מקרב לב על הניסים הגדולים ואכן לאחר כמה ימים אישר הרופא את השחררותם מביה"ח עם המלצה שאכן אין צורך בניתוח שדובר והילדה תוכל לנהל חיים בריאים ותקינים.

הם כמובן חלקו מיד את הבשורה עם הוריהם הדאוגים כשפנחס מפטיר 'יש רבי גדול בקרית גת! כפי שאמר כך בדיוק היה, מילה אחת לא שבה ריקם'---

זכורתנו יגן עלינו ועל כל ישראל אמין

הרה"ק מהר"י מבעלזא זיע"א
◆ כ"ג שבט תרנ"ד ◆

תולדותיו: הרה"ק ר' יהושע מבעלזא זצוק"ל - המכונה בלשון חסידים "דעד מיטעלע רב" נולד בשנת תקפ"ה בעיירה בעלזא כבן זקונים לאביו הגדול כ"ק מהר"ש זיע"א ה"ש שלום" מבעלזא ולאמו הרבנית מלכה ע"ה. כאשר נולד אמר אביו מהר"ש לדבנית: "ילד גדול נולד לנו אשר אורו יזרח מסוף העולם ועד סופו". בזו"ר נישא לבת הרה"ק ר' שמואל אשכנזי חתן הרה"ג ר' יצחק מאיר מזינקוב בן הרה"ק ה"ה אהבה ישראל" מאפטא זיע"א, ובזו"ר נישא לבת גיסו הרה"ק ר' אברהם יהושע העשיל אשכנזי. למרות שלא נסע לאיש מצדיקי הדוד לצקת מים על ידו, ראה עצמו כתלמיד הרה"ק הרבי ר' אלימלך מליז'ענסק זיע"א, זאת באשר הרה"ק מליז'ענסק נתגלה אליו בחלום ומהר"י שאל אותו הלא אמרת שבימי חייהם של תלמידיך גיע המשיח, והרי אף אחד מתלמידיך כבר אינו בחיים, ואמר לו הרה"ק מליז'ענסק שישאלנו דבר מה והוא ישיב לו ובכך יקרא תלמידו, וכן עשה, ומיני אז החזיק עצמו לתלמידו של הרה"ק מליז'ענסק. עם פטירת אביו דק' בכ"ז אלול תר"טו נבחר לשרת בקודש ולמלא את מקום אביו, למרות שכל בניו של מהר"ש מבעלזא היו צדיקים גדולים ומפורסמים בקדושתם ובטהרתם, ואל אף היותו צעיר הבנים והוא בן כ"ט בלבד, נתנו בו אנשי חקני החסידים את עיניהם והבינו כי בו בחר ה' להנהיג את העדה הקדושה, הוא עצמו אמר: "אבי מסר לי את הרעביסטעווע' עד"ה במקוודה", וכן גילה אחיו הבכור הרה"ק ר' אלעזר שאביו נלה אליו בהקיץ ואמר לו שרצונו שבנו הצעיר מרן מהר"י יירש את מקומו, ושלא יהיה לו תרעומת על כך כי מה' יצא הדבר ומהשמים הודיעוהו על כך, וכך הוה שהרה"ק ר' אלעזר מסר את ההנהגה לאחיו הצעיר ממנו, וקיבל את מרותו עליו ונשאר להסתופף בצילו הענווה ובהתבטלות עד לפטירתו. נסתלק לגני מרומים בכ"ג שבט תרנ"ד ומנוחתו כבוד בעיירה בעלזא שבאוקראינה.

רבינו הנהיג את צאן מרעיתו כרועה נאמן קרוב לארבעים שנה, כשלבנו היה ער ורגיש לצרותיהם וסבלותיהם של עם ישראל במסירות נפש, סופו שגם פטירתו היה מתוך מסירות נפש למענם. באותם ימים הגיע שאת צרותיהם של ישראל לממדים מבהילים, הגזירות ברוסיה והפוגרומים הגיעו עד לב השמים, ויהודים רבים שנטלו את מקל הגדודים בידיהם הגיעו לבעלזא, לשפוך את צקון ליבם לפני אביהם של ישראל רבינו, לצד העזרה והסיוע בגוף ובממון ובכל מה שאפשר, מסר רבינו את נפשו להעתיך בתפילות ובקשות בישועתם של ישראל, משתקפו הצרות הצטער רבינו מאוד על שתפילותיו הרבות שבות ריקם, ותלה את סיבת הדבר במחלת המעיים שתקפה אותו שהפריע לו להתפלל בגוף נקי, וסבר שמשום כך אין תפילותיו עולה יפה, רבינו החליט ליסוע לווינה ולעבוד שם ניתוח על מחלה זו, בניגוד לדעת מקורביו וחסידיו שידעו כי סכנה גדולה היא לו, החליט רבינו שעליו למסור נפשו לענין זה שיוכל להתפלל בגוף נקי ובכך לפעול ישועות לכלל ולפרט, בבחינת טענתו של משדע"ה: "ועתה אם תשא חטאתם, ואם אין מחנו נא", כי אם לא אוכל להתפלל ולפעול ישועות חיי אינם חיים. טרם הניתוח טבל במקוודה, כתב צוואה והתכונן בסילודין.

מסופר שבשעה שנכנס רבינו לניתוח שאל את הרופא אם הוא מאמין בביאת המשיח, הרופא ענה: 'כי על אף שמאמין הוא בגאולה באופן כללי, קשה לו להאמין שאחד שיופיע כ"עני ורוכב על החמור" יוכל להטיל אימה ופחד על כל אומות העולם, בעיני הבשר שלי אין הוא רואה דבר זה כמשהו ששייך במציאות', הרים רבינו את גבות עיניו והסתכל במבט חודר ברופא שעמד על

הניתוח עצמו עבר בשלום, אך הפצע לא העלה ארוכה ולאחר כמה ימים חלה התדרדרות במצבו, רבינו ביקש שיוליכוהו מיד לביתו, החסידים שכרו קרון מיוחד ברכבת, בתחנה הראשונה שאל רבינו היכן נמצאים, וכאשר ענו לו: ב"ה כי יצאנו כבר מווינה, רבינו הרים את ידיו הק' ובידך את בניו שהיו איתו בשימת כפיו על ראשם, ומיד מסר נשמתו לבוראו ביחודא שלים ויצאה נשמתו בטוהרה, למפרע נתברר כוונת שאלתו של רבינו לרופא על אמונתו והיה זה כי הרופא הנ"ל השלים עשייתו למניין בעת יציאת נשמתו של רבינו על קרון הרכבת, בכל מקום בו עצרה הרכבת נאספו מאות ואלפים מתושבי הערים העיירות והכפרים כדי לקבל את פני רבינו, הנאספים נדהמו לשמוע את הבשורה המדה על הסתלקותו, ופרצו בבכי מאין הפוגות, אלפים רבים עלו לרכבות הבאות כדי להספיק ולהגיע למסע הלווייה שנערכה בעיירה בעלזא, שם ליוו שלושה רבבות רבבות מישראל - אבלים ודוויים למנוחת עולמים לבית העלמין בעיירה ונטמן ליד ציון אביו דק' מהר"ש זיע"א.

(מקורות: ראשי גולת אריאל)

לשובת נשמת
רבי אליעזר שלמה
בן רבי **מנחם זאב** שיק זצ"ל
הצדיק מיבניאל
נלב"ע י"ז שבט תשע"ה
הנפח ע"י ידידיו
הרה"ק קדיצ'יק ה"ו

טבת ידידינו הנכבד
הרה"ק **גבריאל רוזנרטן** ה"ו
להגל הולדת בנו למול"ט
היה שירוה מכל יצ"ח רוב נחת וקדושה, יזכה לטול
לתורה לחופה ולמעשים טובים, ולרגישו בביתו של
אברהם אביו בעת ובזמנו

לשובת נשמת
הרה"ק ר'
יחיאל יהושע
בן הרה"ק ר'
ירחמיאל צבי
החולקת יהושע' מביאלא
נלב"ע כ"א שבט תשמ"ב
הנפח ע"י ידידיו
החפץ בעילום שמו

שהשמה במעונם
ברכת מזל טוב
שנדה בזה לידינו הנכבדים
הרה"ק **גבריאל רוזנרטן** ה"ו
קדית מ'
להגל הולדת בנו למול"ט
...
איש החסד רוב דומע
הרה"ק **יעקב פרנקל** ה"ו
יזכה - אישיות
להגל נישואי בנו החתן **אברהם יעקב** נ"ו
...
היה שירוה מכל יצ"ח רוב נחת וקדושה,
עם שמחות תמיד באהליהם

לזכות
אברהם ישעיה בן ציון
בן חיה גילה
להצלחה בכל העניינים ברוחניות
ובגשמיות, אושר ועושר וסיעתא דשמיא
מרובה אמן

זמנים לש"ק אופק קדית נת
הדלקת נרות: 4:53
יציאת השבת: 5:50
זמן ר"ת: 6:26